

**ΦΡΙΞΟΥ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ - ΤΕΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΞΟΔΙΟ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ
ΑΝΔΡΕΑ ΜΙΤΣΙΔΗ.**

**Παρασκευή 16 Αύγούστου 2013
Ἐκκλησία Ἀγίου Δημητρίου - Λευκωσία**

Μακαριώτατε,

Βαρύτατο αἰσθάνομαι τὸ φορτίο τῆς εὐθύνης, ποὺ χρεώθηκα σήμερα, προκειμένου νὰ ἀπευθύνω, ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου, καὶ γενικὰ τῶν πολυπληθῶν συναδέλφων, συνεργατῶν, φίλων καὶ ἄλλων ἐκτιμητῶν τοῦ πολύμορφου ἔργου καὶ τῆς πολυσήμαντης προσφορᾶς του πρὸς τὴν Ἐκκλησία, τὴν πατρίδα, τὴν παιδεία, τὴν οἰκογένεια καὶ τὴν κοινωνία, τὸ ὕστατο χαῖρε πρὸς τὸν προσφιλῆ μας αἰμνήστο Δρα Ἀνδρέα Μιτσίδη.

Ὅμολογῶ, Μακαριώτατε, ὅτι εἶναι μὲ μεγάλη δυσκολία, πολὺ πόνος καὶ ἀνείπωτη θλίψη, ποὺ, ἀνταποκρινόμενος στὴν παράκλησή Σας, ἀνέλαβα τοῦτο τὸ χρέος!

Εἶχα τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ γνωρίσω τὸν ἀξέχαστο Ἀνδρέα Μιτσίδη τὸ 1972, ὅταν ὁ αἰμνήστος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Μακάριός μου ἀνέθεσε τὴ φιλολογικὴ διόρθωση καὶ ἐπιμέλεια τῆς ἐφημερίδας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου «**Ἐκκλησιαστικὴ Ζωή**». Διευθυντὴς τῆς ἦταν ὁ Δρ. Ἀνδρέας Μιτσίδης. Ὅμολογῶ ὅτι ἡ ὅλη συνεργασία μου μαζί του ἦταν ἄψογη. Ἀπὸ

τὴν ἀρχὴν μὲ περιέβαλε μὲ ὅλη του τὴν ἀγάπη καὶ μοῦ πρόσφερε κάθε δυνατὴ βοήθεια καὶ στήριξη, καὶ τότε, στὴν «**Εκκλησιαστικὴ Ζωή**», ἀλλὰ καὶ πιὸ ὕστερα, ὅταν, μετὰ τὴν ἐκλογὴ του, ὁ ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Α΄ μου ἀνέθεσε τὴ διεύθυνση τοῦ Γραφείου του.

Γενικά, ὅλοι, ὅσοι εἶχαμε τὴν ἰδιαίτερη χαρὰ νὰ γνωρίσουμε καὶ νὰ συνεργαστοῦμε μαζί του, ἀδίστακτα καταθέτουμε τὴν ἔντιμη μαρτυρία ὅτι ὁ Ἀνδρέας Μιτσίδης ὑπῆρξε πράγματι, καὶ παρέμεινε μέχρι τέλους, ἓνας χαρισματικὸς ἄνθρωπος, ἓνας πνευματικὸς ἀγωνιστής, ἓνας γνήσιος πατριδολάτρης, ἓνας σπουδαῖος δάσκαλος, ἓνας διακεκριμένος ἐπιστήμονας, καὶ πάνω ἀπ’ ὅλα ἓνας στρατευμένος Ὁρθόδοξος Θεολόγος!

Ὑπῆρξε, ὅμως, παράλληλα, καὶ ἓνας ἰδανικὸς οἰκογενειάρχης, πρῶτα ὡς σύζυγος, κοντὰ στὴν ἀγαπημένη του Κωνσταντινουπολίτισσα σύντροφο τῆς ζωῆς του Μάρθα Βασιλειάδη, ὕστερα ὡς τέλειος πατέρας, δίπλα στὰ ἀγαπημένα βλαστάρια τῆς ζωῆς του, στὴν Ἑλένη του καὶ στὸ Νίκο του, ἀλλὰ καὶ στὴ δεύτερη κόρη του, τὴν Ντόρια, πού τοῦ ἔφερε ὁ Νίκος, ὡς εὐτυχῆς παππούς κοντὰ καὶ δίπλα στὰ ἐγγόνια του Στέφανο, Ναταλία καὶ Λούση, ἀλλὰ καὶ ἐνωρίτερα ὡς προστάτης καὶ φύλακας ἄγγελος γιὰ τὰ δύο μικρότερα ἀδελφία του, τὸν Ἀντώνη καὶ τὸν Τάκη!

Ὁ ἴδιος, ὅμως, ἄνθρωπος τῆς σύνεσης καὶ τῆς φρόνησης, ἀλλὰ καὶ τοῦ χρέους, τῆς εὐθύνης καὶ τοῦ μέτρου, μπροστὰ στὶς ἐπάλξεις τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ὑπῆρξε ἀκόμη γνήσιος, ἀτόφιος καὶ ἀληθινὸς στὰ «**πιστεύω**» του, ἀλλὰ καὶ συνεπὴς ὑπέρμαχος καὶ προασπιστὴς ἀρχῶν καὶ ἀξιῶν. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐπιμαρτυρήθηκαν ἔμπρακτα, κατὰ τὸν πιὸ θαυμαστὸ τρόπο, μὲ τὴ σθεναρὴ, ἀνεπιφύλακτη καὶ ἀκλόνητη ὑποστήριξή του πρὸς τὸν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο Γ΄, τὸν ὁποῖο καί, ὡς Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου του, ὑπηρέτησε πιστὰ καὶ εὐδόκιμα μέχρι τέλους, καὶ μάλιστα τόσο κατὰ τὰ πολὺ κρίσιμα ἐκεῖνα γεγονότα μὲ τοὺς

τρεις πρώην Μητροπολίτες Πάφου, Κιτίου και Κυρηνείας (1972-1973), όσο και κατά τις φοβερές εκείνες μέρες του πραξικοπήματος και της εισβολής (1974), όταν άλλοι γύρισαν την πλάτη στον Έθνάρχη και τον απαρνήθηκαν!

Ὡς Διευθυντής, όμως, τοῦ Γραφείου Διεκκλησιαστικῶν Σχέσεων, ὁ ἀγαπητὸς Ἀνδρέας Μιτσιδης ὑπηρέτησε μὲ πολλή ἀγάπη καὶ ὑπερβάλλοντα ζήλο καὶ τὸν ἀείμνηστο Ἀρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Α΄, τοῦ ὁποῦ ἐπίσης ὑπῆρξε πιστὸς, εἰλικρινὴς καὶ ἀφοσιωμένος συνεργάτης, ὅπως καὶ τὴν Ὑμετέρα Μακαριότητα.

Ὁ μακαριστὸς Ἀνδρέας Μιτσιδης γεννήθηκε στὶς 13 Αὐγούστου 1932 στὸ προάστιο τῶν Παρισίων Μποριέ. Γονεῖς του ἦταν ὁ Νικόλας καὶ ἡ Κατίνα, πού, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἀνδρέα, ἀπέκτησαν ἀργότερα ἄλλα δύο παιδιά, τὸν Ἀντώνη καὶ τὸν Τάκη. Σὲ πολὺ μικρὴ ἡλικία, λόγω τῶν γεγονότων τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ὁ μικρὸς Ἀνδρέας ἤλθε, μαζί μὲ τοὺς γονεῖς του, στὴν Κύπρο.

Ἐξῆσε καὶ μεγάλωσε στὸ Καϊμακλί. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τὸ ἐκεῖ Δημοτικὸ Σχολεῖο, φοίτησε στὸ Παγκύπριο Γυμνάσιο.

Καταλυτικὴ τῆς μετέπειτα πορείας τοῦ ὑπῆρξε ἡ γνωριμία καὶ συνεργασία του μὲ τὸν τότε Μητροπολίτη Κιτίου, καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου Μακάριο Γ΄, πού εἶχε τὴν εὐθύνη τοῦ Γραφείου Ἐθναρχίας. Ὁ Μακάριος, ἐκτιμώντας τὸν ζήλο γιὰ προσφορά, τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτήρος του, ἀλλὰ καὶ τὶς ἱκανότητες τοῦ μακαριστοῦ Ἀνδρέα, τὸν προσέλαβε ἀμέσως ὡς συνεργάτη του στὴν Ἐθναρχία!

Πολὺ σύντομα, ὁ ἀείμνηστος Ἀνδρέας Μιτσιδης μετέβηκε στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καὶ σπούδασε στὴν περιώνυμη Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης. Τότε ἦταν πού εἶχε τὴ μεγάλη ἀτυχία νὰ χάσει τὸν πατέρα του. Ἐκτοτε, ὁ ἴδιος αἰσθανόταν ἔντονα τὴν εὐθύνη, πού εἶχε ἀπέναντι στὰ ἄλλα δύο μικρότερα του ἀδέλφια,

τὸν Ἀντώνη καὶ τὸν Τάκη, γιὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐξέφραζε ποικιλοτρόπως ἔμπρακτα τὴν ἀγάπη καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του.

Στὴ Χάλκη γνωρίστηκε καὶ μὲ τὸ σημερινὸ Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως κ.κ. Βαρθολομαῖο, τὸν ὁποῖο καὶ εἶχε συμφοιτητὴ του, καὶ μὲ τὸν ὁποῖο ἀνέπτυξε πολὺ ἀγαστὲς σχέσεις.

Ὡς Θεολόγος ἐργάστηκε στὰ Γυμνάσια Κυρηνείας, Λαπήθου, Παλλουριωτίσσης, Νεαπόλεως, Τεχνικῆς Σχολῆς κλπ. Δίδαξε, ἐπίσης, στὴν Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Κύπρου.

Στὸ μεταξύ, τὸ 1956 νυμφεύθηκε, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Βαρβάρας Καϊμακλίου, τὴν ἀγαπημένη τοῦ Μάρθα.

Σημαντικὴ, ἀλλὰ ἀθόρυβη, ὑπῆρξε καὶ ἡ συμβολὴ του στὸν ἀγώνα τῆς ΕΟΚΑ τοῦ 1955. Γι' αὐτὴν του, μάλιστα, τὴν προσφορὰ οἱ Ἀγγλοι τὸν συνέλαβαν δύο φορές.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τῶν συμφωνιῶν Ζυρίχης-Λονδίνου καὶ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ Ἐθνάρχη Μακαρίου στὴν Κύπρο (1959), ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος ἀνέθεσε στὸν Ἀνδρέα Μιτσίδη τὴ διεύθυνση τοῦ Γραφείου του, στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ, θέσῃ τὴν ὁποία καὶ τίμησε μέχρι τέλους. Ὑπῆρξε βαθὺς γνώστης τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας, ἀρχαῖζούσας καὶ δημοτικῆς. Ἡ μνημειώδης ἀρχιεπισκοπικὴ ἐπιστολογραφία πρὸς τοὺς Προκαθημένους τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τὴν ὁποία ὁ ἴδιος μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια ἐτοίμαζε, ἦταν γιὰ μένα ἓνα μεγάλο καὶ ἀνεκτίμητο μάθημα!

Καὶ θυμοῦμαι, ἀγαπητὲ φίλε καὶ ἀδελφὲ Ἀνδρέα, ὅταν σὲ κάποια περίοδο, λόγῳ καὶ τῆς ἀσθένειάς σου, ἀνέλαβα προσωρινὰ τὴν ἐτοιμασίαν τῆς διεκκλησιαστικῆς ἐπιστολογραφίας, σὲ ἐπισκέφθηκα στὸ σπίτι, γιὰ νὰ ζητήσω καὶ τὴ δική σου γνώμη γιὰ κάποια πράγματα. Μπροστά, λοιπόν, στὴ σεμνότητα, ταπεινότητα, ἀλλὰ καὶ μεγαλοσύνη τοῦ χαρακτήρα σου, σοῦ εἶπα καὶ τότε, ἀλλὰ μὲ καύχηση ὁμολογῶ καὶ σήμερα, ὅτι ἦταν ἐξαιρετικὴ τιμὴ

για μένα νὰ μαθητεύσω κοντά σου!

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας, ἐκτιμώντας τὶς ἀρετὲς καὶ ἱκανότητες τοῦ μακαριστοῦ Ἀνδρέα, τοῦ ἀνέθεσε, τὸ 1960, τὴ διεύθυνση τοῦ ἐπισήμου ἐκφραστικοῦ Ὁργάνου της, **«Ἀποστόλου Βαρνάβα»**, ποὺ ἀνελλιπῶς καὶ ἐπιτυχῶς ἐξέδιδε μέχρι σήμερα.

Δι' εὐλογιῶν τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἐθνάρχῃ Μακαρίου, τὸ 1967 μετέβηκε στὴ Γερμανία, γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὰ Πανεπιστήμια Βόννης καὶ Κολωνίας. Ἀπὸ τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ Κολωνίας ἀπέκτησε τὸν πρῶτο διδακτορικὸ τίτλο. Πιὸ ὕστερα, τὸ 1980, ἀπέκτησε καὶ δεῦτερο διδακτορικὸ τίτλο ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Τὸ 1969 ἐπάξια προήχθηκε εἰς Ἐπιθεωρητὴ Μέσης Ἐκπαίδευσης τῶν Θεολόγων. Διετέλεσε καὶ Πρόεδρος τοῦ κλάδου τῶν Ἐπιθεωρητῶν Μ.Ε. Τὸ 1992 ἀφυπηρέτησε ὡς Πρῶτος Λειτουργὸς Ἐκπαίδευσης.

Ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Προέδρου, ἣ καὶ τοῦ μέλους Διοικητικῶν Συμβουλίων, ὁ Ἀνδρέας Μιτσίδης ἐπάξια ὑπηρέτησε καὶ πολλὰ πνευματικὰ Σωματεῖα τοῦ τόπου μας (Ἑταιρεία Κυπριακῶν Σπουδῶν κ. α.).

Προσέφερε, ἀκόμη, τὶς πολυτεῖς ὑπηρεσίες του ὡς μέλος καὶ Γραμματέας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ προσωρινὰ ὡς Διευθυντὴς τοῦ Ἰδρύματος Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'.

Συνέγραψε πέραν τῶν εἴκοσι πέντε (25) ἐπιστημονικῶν ἔργων θρησκευτικοῦ, ἱστορικοῦ καὶ ἐκπαιδευτικοῦ περιεχομένου. Μεταξὺ τούτων ἐξέχουσα θέση κατέχουν τὰ συγγράμματά του α) **«Οἱ Κύπριοι Σχολάρχαι καὶ Διδάσκαλοι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς του Γένους Σχολῆς»**, τὸ ὁποῖο καὶ βραβεύτηκε ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, καὶ β) **«Ἡ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν εἰκόνων – Γεώργιος ὁ Κύπριος**

καὶ Κωνσταντῖνος Κωνσταντίας», πὺ ἀποτέλεσε καὶ τὴ διδακτορικὴ διατριβὴ τοῦ στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τελευταῖο τοῦ ἐπιστημονικὸ σύγγραμμα ὑπῆρξε τὸ ἔργο **«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας»**.

Ἐκπροσώπησε, ἐπίσης, τὴν Ἐκκλησίαν μας σὲ πάρα πολλὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ ἄλλα ἐπιστημονικὰ Συνέδρια.

Πέραν, ὅμως, ἀπὸ τὴν ἄρτια ἐπιστημονικὴ του κατάρτιση, διακρινόταν καὶ γιὰ τὸ μεγαλεῖο της ψυχῆς του. **Ἦταν πάνω ἀπ' ὅλα Ἄνθρωπος!** Δεῖγμα, ἀκριβῶς, τῆς εὐγένειας καὶ τοῦ πλούτου τῶν λεπτῶν τοῦ αἰσθημάτων εἶναι καὶ τοῦτο: Τὸ φοβερὸ ἐκεῖνο καλοκαίρι τοῦ 1974, κατὰ τὸ ὁποῖο **«ἔχανε ἡ μάνα τὸ παιδί καὶ τὸ παιδί τὴ μάνα»**, βρέθηκα ἔφεδρος στὶς τάξεις τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς. Παντοῦ αἵματα, χαμός, χαλασμός, πρόσφυγες, ἀγνοούμενοι, ἐρείπια, καταστροφές! Μὲ ἐπισκέφθηκαν, στὴ μονάδα μου, σὲ κάποια στιγμή ἀνάπαυλας τῶν ἐπιχειρήσεων, οἱ δικοί μου. Φαντασθεῖτε τὴ συγκίνηση πὺ ἔνοιωσα, ὅταν μου ἔδωσαν, γραμμένο σ' ἓνα χαρτάκι, ἓναν ἀριθμό...

- Εἶναι ὁ ἀριθμὸς τηλεφώνου τοῦ κ. Ἀνδρέα Μιτσίδη, μοῦ εἶπαν. Ψάχνει νὰ σὲ βρεῖ... Ἐνδιαφέρεται νὰ μάθει τὰ νέα σου καὶ ἂν ἔχεις κάποια ἰδιαίτερη ἀνάγκη...

Ἐπάξια, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου, τίμησε τὸν ἀείμνηστο Ἀνδρέα Μιτσίδη, στὶς 30 περασμένου Νοεμβρίου 2012, ἀνήμερα τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς, **μὲ τὸ παράσημο τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα**, πὺ ἀποτελεῖ καὶ τὴν ἀνωτάτη τιμητικὴ διάκριση τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀνήμερα, ὅμως, καὶ τῶν γενεθλίων του, τὰ χαράματα τῆς περασμένης Τρίτης, 13ης Αὐγούστου 2013, ὁ ἴδιος ἐγκατέλειψε τὰ γήινα, γιὰ νὰ ἀνταμώσῃ στὴν αἰωνιότητα τοὺς μακαριστοὺς γονεῖς καὶ πεθερικὰ του Νικόλα, Κατίνα, Ἀντώνη καὶ Ἑλένη, τὸν

ἀδελφό του Ἀντώνη, τὸν Ἐθνάρχη Μακάριο καὶ τὸ φίλτατό του Δημητράκη Δημητριάδη!

Μακαριώτατε, εἶχα ἐπισκεφθεῖ τὸν Ἀνδρέα στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο Λευκωσίας τὸ μεσημέρι τῆς περασμένης Δευτέρας, μεταφέροντάς του καὶ τὶς δικές Σας εὐχές γιὰ περαστικά. Ἦταν πολὺ καταβεβλημένος. Πονοῦσε καὶ δυσκολευόταν νὰ μιλήσει. Καὶ ὅταν τὸν ρώτησα, ἂν ἤθελε κάτι νὰ Σᾶς μεταφέρω, συγκεντρώνοντας τὶς δυνάμεις του, σιγοψιθύρισε:

- Εὐχαριστῶ καὶ τὸν Μακαριώτατο καὶ τὴν Ἐκκλησία γιὰ ὅλα!

Φεύγοντας, τοῦ εἶπα ὅτι θὰ τὸν ἔβλεπα καὶ τὴν ἐπόμενη μέρα.

- Σὲ εὐχαριστῶ, Φρίξο, μοῦ εἶπε, ἀλλὰ δὲν θὰ προλάβεις...

Πολὺ πρῶτὴ τῆς ἐπόμενης ἀκολούθησε τὸ τηλεφώνημα τοῦ καλοῦ μου Νίκου, ποῦ μὲ τρεμάμενη φωνή μου εἶπε:

- Κύριε Φρίξο, ἐνημερῶστε τὸ Μακαριώτατο... Τὸν χάσαμε πρὶν λίγα λεπτά...

Ἐκ μέρους τῆς οἰκογένειας ἐκφράζω τὶς θερμοτατες εὐχαριστίες τόσο πρὸς τοὺς θεράποντες Ἰατροὺς, καὶ τὸ ἄλλο παραϊατρικὸ καὶ νοσηλευτικὸ Προσωπικόν, γιὰ τὴ μεγάλη φροντίδα καὶ προσφορά τοὺς πρὸς τὸν ἀείμνηστο Ἀνδρέα Μιτσίδη, ὅσο καὶ πρὸς ὅλους γενικά, ὅσοι, σὶς δύσκολες ὥρες τοῦ πόνου καὶ τῆς δοκιμασίας τοὺς, κατὰ τὸν ἕναν ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, τοὺς στήριξαν καὶ τοὺς συμπαράσθηκαν.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἢ οἰκογένεια ἐκφράζει πρὸς Ἑσᾶς, Μακαριώτατε, γιὰ τὴν ἀμέριστη ἀγάπη Σας καὶ γιὰ τὸ πατρικόν Σας ἐνδιαφέρον πρὸς τὸν λατρευτό τους Ἀνδρέα!

Ἀγαπητὴ μας Μάρθα, ἀγαπητοί μας Ἐλένη, Νίκο καὶ Ντόρια, ἐγγόνια καὶ λοιποὶ συγγενεῖς, δεχθεῖτε, σᾶς παρακαλοῦμε, τὰ πιὸ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ μας συλλυπητήρια γιὰ τὸ χαμὸ τοῦ λατρευτοῦ σας Ἀνδρέα, μαζί μὲ τὴν ἔκφραση τῆς ἀγάπης καὶ τῶν εὐγνω-

μόνων εὐχαριστιῶν μας.

Εὐχηθεῖτε, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ὅπως ὁ Κύριος ἀναπαύσει τὴν ψυχὴ τοῦ προσφιλοῦς μας Ἀνδρέα «*ἐν σκηναῖς δικαίων*», ὥστε νὰ συμπορεύεται μετὰ δικαίων «*εἰς ἀνάστασιν νεκρῶν*»!

Καλέ μου Ἀνδρέα, αἰωνία καὶ ἀγαθὴ ᾗς εἶναι ἡ μνήμη σου!

Φρίξος Γ. Κλεάνθους

16 Αὐγούστου 2013.